

Lent.az -in və Tərxis Olunmuş Hərbçilərin Gənc-ləri Maarifləndirmə İctimai Birliyinin birgə layihəsi olan "Şəhid əmanəti" layihəsi çərçivəsində Azərbaycanın azadlığı və müstəqiliyi, torpaqlarımızın işğalından azad olunması uğrunda şəhid olmuş həmvətənlərimizin vərəsələri - ailə üzvləri, övladları və doğmaları ilə səhəbət edirik.

Layihəmizin növbəti yaxşısı şəhid Milli Qəhrəman Əliyar Əliyevə həsr olunub. (əvvəli ötən sayımızda)

Torpaqlarımız işğaldan azad olunduqca, fikirləşirik ki, şəhidlərimizin, qazilərimizin çəkdiyi zəhmətlər boşuna getməyib. Qardaşım zatən hərin içində, hal-hazırda da döyüş bölgəsinə dədi. Mən özüm də könüllü yazılmışam. Ehtiyac olanda, çağırış gələn kimi cəbhəyə yollanacam. Anama bu barədə deyəndə onun ilk sözü belə olmuşdu: Balsız getməlisiniz də, kim getməlidir ki?!

Batalyon

Birinci Qarabağ mühərbiyəsində Qubadlı camaatının qəlbində bir ad vardı. O da Əliyar Əliyev idi. Hami-

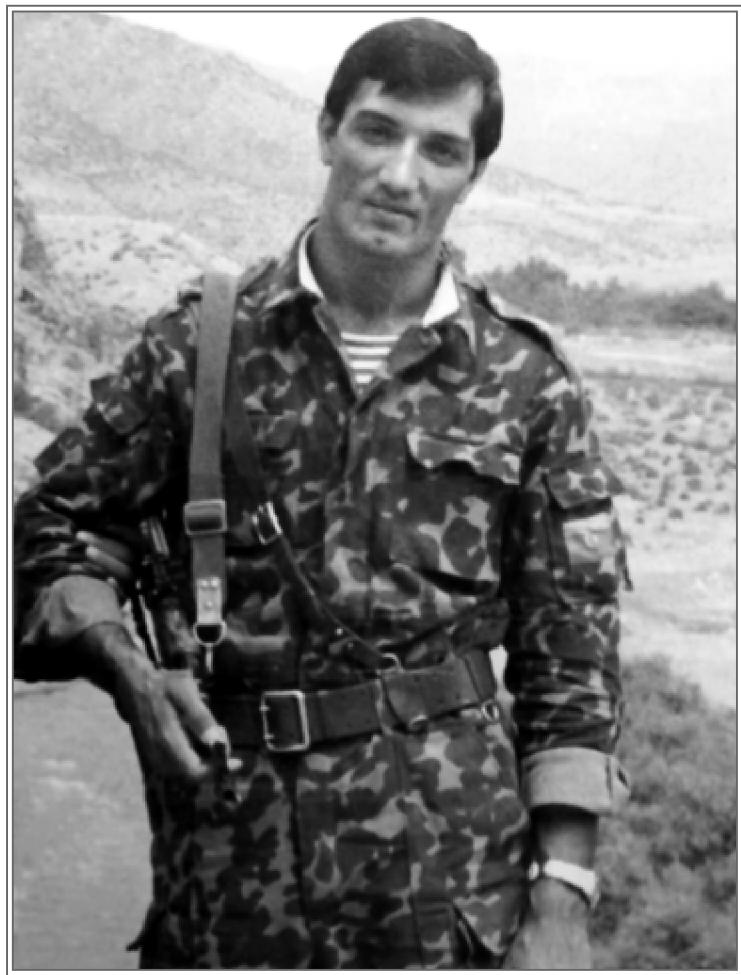
batalyonunda döyüşən övladına heç nə ola bilməz. Bu inamı Əliyar öz zəhməti, öz xidməti sayəsində qazanmışdı. Xalq onu sevirdi, ona inanırdı. Əliyar isə çalışırdı ki, batalyon'a ancaq tanındığı adamları, tələbələ-

- Əliyar idman müəllimi idi. Hər gün işə gedib gəlir, dinc həyat yaşayırıq. Müharibə başlananda Əliyar dedi ki, idmanı saxlamaq lazımdır, idman vaxtı deyil. İndi vətəni qorumaq lazımdır. Başına yiğilənlərin da hamısı mərd, qorxmaz

"Əliyar həmişə deyirdi ki, mənim atam adı poçtalyon olub, ancaq bunların atası mənəm. Bacarıqları olsa, oxusalar, arxalarında mən dayanacam. Onların səsi yuxarıdan gəlməlidir. Savadsızlıq onun gözünün düşməni idi. Əliyar özü həkim olmaq istəyib. Burda imtahanda başqa adama köməklik edib cavablarını yazanda onu imtahandan çıxarıblar"

rini götürsün. O, özünükünlərə ərk edirdi. Çox vaxtı onun qabağını kəsib, bizim uşaqları niyə batalyonuna qəbul etmirsən sözlərini də deyirdilər. Heç bir cavab vere bilmirdi. Amma sonralar deyirmiş ki, tanımadı-

uşaqlar idilər. Onun bir video var, orada deyir ki, Laçına kimlər gedəcəksə, bir addım irəli çıxın. Sonra onların içərisindən də özü ilə aparacağı adamları seçir. Onlardan elələri olur ki, evin tek oğlu olur, onları

"Deyirdi, məni yüz ermanının içində də görsən, qorxma..." -

Şəhid Milli Qəhrəmanın xanımı danışır

Mən bunu tam məsuliyyətimlə, əminliklə deyirəm. O, öz batalyonunda qəhrəmana, qardaşa, şəxsiyyətə çevrilmişdi. Əliyərin səsi, adı gələn yerə onlar gözü yumulu gedirdilər. Elə bili-dilər ki, onlara heç nə olmayıcaq, çünki orda Əliyar var.

Əliyar həmişə deyirdi ki,

fikirli olub:

- Xasiyyəti dəyişməmişdi, amma fikirli olurdu çox vaxt. Bir dəfə ondan soruştum ki, Əliyar, nə olub? Mənə dedi ki - Pəri, bu qırılanlar, ölenlər sənin deyil, ölenlər, yaralananlar sənə yad kimi gəlir? Sənə elə gəlmir ki, ailə üzvlərimizin sağ olması, hər şey demək

"İndi onu tez-tez yuxuda görürəm, hər dəfə də mənə köməyə golur. Ən çətin bir işin dalınca gedəndə əgər onu yuxuda görmüşəməsə, mütləq düzəlir. Yuxularım həmişə elə canlı olub ki. Ayılanda belə hiss etməmişəm ki, o, yoxdu. Böyük oğlum Emin cəbhəyə gedib təzədən geri qayıtmışdı. Həmin vaxt Əliyəri yuxuda gördüm. Stolda oturub nə isə yazırırdı. Dədim, nə yazırsan, Əliyar? Dedi, sənə aid deyil, Eminə yazıram. Səhər yuxudan ayıldım, eşitdim ki, Emin yenidən cəbhə bölgəsinə qayıdır"

düşünürdü ki, Əliyar sağdırısa, deməli, Qubadlı da işgal oluna bilməz. Hami istəyirdi ki, övladı Əliyərin özünün yaratdığı "Pəhləvanlar" adlı batalyonunda xidmət etsin. Atalar, analar düşünürdülər ki, Əliyərin

şəhid olsa, mən onların valideynlərinin üzünə necə baxaram?!

Pəri xanım Əliyərin döyüşə başladığını, "Pəhləvanlar" batalyonunu yaratıldığı ilkin dövrləri yadına salır:

özü ilə ağır döyüşə aparmır, deyir, sən evin tek oğlusun, ata-ananın yeganə ümidi-sən. Ona görə camaat onu çox istəyirdi. Uşaqları, tələbələri də ona bağlı idilər. Öz ata və analarından çox Əliyəra rəğbet bəsləyirdilər.

mənim atam adı poçtalyon olub, ancaq bunların atası mənəm. Bacarıqları olsa, oxusalar, arxalarında mən dayanacam. Onların səsi yuxarıdan gəlməlidir. Savadsızlıq onun gözünün düşməni idi. Əliyar özü həkim olmaq istəyib. Burda imtahanda başqa adama köməklik edib cavablarını yazanda onu imtahandan çıxarıblar.

Pəri xanım mühərbiye günlərini, Əliyərin cəbhəyə getdiyi dövrləri yadına salmağa çalışır, o, qeyd edir ki, mühərbi Əliyəra təsir etmişdi, hətta əvvəlki illərə nisbətən daha dalğın, daha

deyil. Mən onlara görə sevinə, şədlnə bilmirəm. O vaxtlar yaşım az idi, gənc idim, Əliyərin tam olaraq nə dediyini başa düşməmişdim, amma sonralar anladım... O, mühərbiyənin içindən çıxıb evə gəldi, biz isə elə evdə oturmuşduq, orada nə baş verdiyini bilmirdik. Cəbhədə bir əsgərin ölümü onun üçün dəhşətli hadisə idi. Əliyərin əsgərlərinən biri şəhid olmuşdu, Əliyar ona Milli Qəhrəman adının verilmesi təklifini vermişdi. O, oğlanın anası dedi ki, mən öz oğlumu Əliyəra qurban verməyə hazırlam.

(ardı gələn sayımızda)